

MIELUL ȘI PORUMBELUL

*Spiritual Building Stone Nr 46
Piatra de zidire Spirituala Nr46*

Matei 3:16,17: *De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit afară din apă. Și în clipa aceea cerurile s-au deschis și a văzut pe Duhul lui Dumnezeu pogorându-Se în chip de porumbel și venind peste El. Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.”*

Psalmi 78:52,53: *Cum a pornit pe poporul Său ca pe niște oi și i-a povățuit ca pe o turmă în pustie. Cum i-a dus fără nici o grijă, ca să nu le fie frică, iar marea a acoperit pe vrăjmașii lor.*

*În același Psalm citim în versetul 14: „I-a călăuzit ziua cu un nor și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor.” Și noi știm că acest nor, care mergea înaintea lor într-un Stâlp de Nor (*Numeri 14:14*), era ungerea. Moise nu putea intra în tabernacol cât timp norul rămânea deasupra lui și slava Domnului umplea cortul. Când norul se ridica de pe tabernacol, copiii lui Israel porneau mai departe în toate călătoriile lor. Norul Domnului era deasupra cortului ziua; iar noaptea, era un Foc, înaintea întregii case a lui Israel, în timpul tuturor călătoriilor lor (*Exod 40:34-38*).

Când Dumnezeu i-a apărut prima dată omului, a fost într-un Stâlp de Foc. Fiecare cititor al Bibliei știe că Stâlpul de Foc, care era în pustie, este Logosul – Îngerul legământului, care este Cristos, pentru că El a zis: „mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.” (*Ioan 8:58*) El era „Eu sunt”. (*Exod 3:13*)

Stâlpul de Foc este în formă de Duh – Logosul, care era peste Fiul omului (*Matei 13:16,17*). Și Acesta a venit acum să ungă fii ai oamenilor și să aducă înapoi o slujbă, exact întocmai cum a spus El că va fi, și să unească capul cu restul trupului.

*Ce a făcut El în primul Exod? El i-a dus afară prin Moise dintr-o țară naturală în țara naturală făgăduită. La al doilea Exod, acum două mii de ani, El i-a dus afară dintr-o stare spirituală – iudaismul – la botezul Duhului Sfânt, care s-a produs prin Fiul omului, Isus Cristos, Însuși Cuvântul. Acum El îi duce de la botezul Duhului Sfânt direct în Mileniu și apoi în marele viitor. El Își cheamă poporul afară din denotațiuni, direct în prezența lui Isus Cristos – în țara cerească. Este același Stâlp de Foc prin același sistem uns. Căci Dumnezeu era focul, iar Stâlpul de Foc îl ungea numai pe proroc.

Noi trebuie să știm că același Stâlp de Foc, același Duh de ungere ne călăuzește spre țara făgăduită. O, slavă Domnului! Noi nu avem un manual, nici un fir călăuzitor, ci Biblia. Noi nu avem un conducător, nici un episcop, ci Duhul lui Dumnezeu.

*Un om a fost creat să depindă complet de Dumnezeu. Acesta este motivul că suntem comparați cu miei sau oi. O oaie nu se poate călăuzi singură. Ea are nevoie de un călăuzitor, iar Duhul Sfânt trebuie să ne călăuzească pe noi. În acest fel este creat omul, iar Dumnezeu și-a făcut lucrările așa de simplu, încât cei mai simpli s-o poată înțelege. Dumnezeu se face pe Sine simplu cu cei simpli, pentru a fi înțeles de cei simpli. Nu spune Cuvântul lui Dumnezeu în Romani 8:14:
„Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.”

*Acum o întrebare serioasă este îndreptată către noi: Suntem noi călăuziți de Duhul lui Dumnezeu? Tu ești călăuzit de duhul, viața și natura ta. Suntem noi oi ale pășunii Lui? Poate Stâlpul de Foc – Duhul Sfânt – să ne călăuzească în țara făgăduită Canaan? Căci cineva ne călăuzește! Este scris în Psalmul 25:9:

„El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa.

Mă întreb dacă suntem miei. Un miel este ascultător și nu este egoist. El nici măcar nu revendică ce-i aparține. Poți să-l pui jos și să-i iei lâna, el nu se va plânge și va sacrifica tot ce are – acesta este un miel.

El dă totul, pe sine și tot ce are. Tot așa este și cu un creștin veritabil. Creștinii adevărați, dacă ei sunt cu adevărat, se vor sacrifica și nu vor mai da nimic pe lucrurile din lumea aceasta, ci tot ce au, dau lui Dumnezeu. Ei bine, Cristos a fost mielul desăvârșit.

*Adevăratul credincios stă sub Sângele vărsat al lui Isus Cristos și se identifică cu mielul de jertfă – este cât se poate de desăvârșit. Vedeți, în Vechiul Testament un miel era jertfit, cel mai nevinovat animal pe care-l avem. Când Dumnezeu L-a dovedit pe Isus Cristos, El L-a prezentat ca pe un miel, iar când Dumnezeu a vrut să Se identifice, El S-a prezentat în forma unui porumbel. Dintre toate păsările, porumbelul este cel mai nevinovat și mai pur, iar mielul este cel mai nevinovat și mai pur dintre animale. Așa că vedeți, când Isus a fost botezat de Ioan, Biblia spune: „Am văzut Duhul pogorându-se din cer ca un porumbel și oprindu-se peste El” (Ioan 1:29-34).

Dacă ar fi fost un lup sau vreun alt animal, atunci natura porumbelului nu s-ar fi putut potrivi cu el. Aceasta era posibil numai cu mielul. **Amândouă aceste naturi au venit împreună, căci ele se potriveau una cu cealaltă.**

Puteți vedea acum predestinarea? El S-a născut ca un miel, a crescut ca un miel și a murit ca Mielul lui Dumnezeu. **De aceea Mielul este singurul fel de natură de duh care poate primi Cuvântul și pe Cristos.** Ceilalți vor încerca s-o dobândească. Dar cum puteți voi pune Duhul lui Dumnezeu peste natura unui lup? Ea este furioasă și răutăcioasă, acolo El n-ar putea să rămână. Duhul Sfânt ar fugi imediat. Ce s-ar fi întâmplat dacă porumbelul ar fi coborât și, în locul mielului, ar fi găsit un alt animal? Ar fi zburat înapoi cât se poate de repede. Dar când el a găsit natura cu care se potrivea, s-a produs o unitate. Apoi porumbelul călăuzește mielul. Observați, el călăuzește mielul la înjunghiere. Mielul i-a fost ascultător porumbelului. Indiferent unde era călăuzit, el era dispus să meargă.

*În Ioan 10:27-29 citim:

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea. Tatăl Meu, care

Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.”

Nu este minunat? În versetele 1-5 citim în același capitol:

„Adevărat, adevărat, vă spun că, cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar. Dar cine intră pe ușă, este păstorul oilor. Portarul îi deschide și oile aud glasul lui; el își cheamă oile pe nume și le scoate afară din staul. După ce și-a scos toate oile, merge înaintea lor; și oile merg după el, pentru că îi cunosc glasul. Nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor” (Ioan 10:1-5).

Oile Lui vor cu adevărat să-L urmeze, glasul Lui. Iar glasul Lui a răsunat iarăși în aceste zile, prin Îngerul Său, prin mesagerul Său. Cei aleși ascultă de glasul lui Isus Cristos, ies afară din denominațiuni, afară din confuzia religioasă, și urmează cuvântul orei, Stâlpul de Foc (*Apocalipsa 10:7*). Nimeni – nici un diavol, nici întreaga putere a iadului nu poate smulge oile Sale din mâna Sa. O, ce siguranță avem în ISUS CRISTOS, iar ISUS CRISTOS este Cuvântul lui Dumnezeu! Isus a zis: „Oile Mele cunosc Cuvântul Meu.” Voi ziceți: „... aud glasul Meu.” Acesta este Cuvântul Său. „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt.” Vedeți voi, cei aleși cunosc asta. Ei nu vor urma un cuvânt străin sau un glas străin.

Știi motivul, de ce cei predestinați nu pot fi amăgiți? Motivul este că ei sunt o parte a Cuvântului făgăduit pentru această zi. Ei sunt ca viața care este în rădăcini, ea nu se poate tăgădui pe sine. Ei sunt Cuvântul în acest timp anume al Cuvântului. Ei nu pot fi nimic altceva, ei nu pot auzi nimic altceva și ei nu știu nimic altceva.

De aceea nu trebuie să ne facem griji pentru cei aleși. Ei vor ieși din toate greșelile lor și vor intra în Cristos. Ei vor fi pregătiți și vor fi gata până la răpire. Atunci prin acest mesaj glorios al vremurilor de pe urmă ne întoarcem la Cuvântul original al lui Dumnezeu, la natura unui miel. În acest fel noi venim sub sânge, în timp ce ne supunem de bunăvoie fiecărui Cuvânt, în felul în care ne-a fost descoperit în timpul nostru în lumina deplină a lui Dumnezeu. Da, ce minunat, în timpul de seară acesta devine lumină (Zaharia 14:7)! Iar El, ISUS CRISTOS, Mirele, Cuvântul lui Dumnezeu este și Mielul lui Dumnezeu. Dar mireasa este o parte din Mire, ea este o parte din Cuvântul lui Dumnezeu și o parte din Mielul lui Dumnezeu. Natura unui miel este în ea.

Dacă încercăm acum să urmăm mesajul acestei ore, ar trebui să trăim constant în viața lui Cristos. Dacă nu, veți rămâne fără roade, deși știți despre aceste lucruri, dar nu le faceți.

Noi nu putem rămâne pe loc. Trebuie să-L urmăm în fiecare zi și în fiecare oră, pas cu pas pe cale. Trebuie să fim călăuziți de Domnul Isus Cristos. Dacă nu, noi trăim o viață a organizațiilor. Oricine nu-L urmează pe Cristos zilnic, nu este vrednic de El. Însă numai un creștin născut din nou Îl va urma pe Cristos. A fi un creștin înseamnă a fi ca și Cristos, a avea Duhul Lui.

*Aici este o comparație măreață; dar totuși s-a menționat: dacă numiți un porc drept oaie, va deveni el atunci o oaie? Dacă ați zice: „Îmi dau seama că ești un porc! Eu vreau un miel! O să te iau. O să te curăț și o să-ți perii dinții, o să-ți piaptăn părul și o să fac din tine așa un miel; o să-ți pun o panglică roz la gât și o să fii un miel în loc de porc.” Apoi să-i ziceți: „mieluțele, mieluțele”, dar el va continua să grohăie. Dacă-i dați drumul în cocina porcilor, el va mânca toată murdăria. Nu stropirea pe care

o faceți, nu că-l băgați sub apă – contează să moară, o naștere! Da, ziceți voi: „O să-l hrănesc cu trifoi. O să-i dau hrană pentru miei”. Puteți să-l hrăniți cu ce vreți voi, el va rămâne un porc, asta-i tot. De ce? Este un porc prin natura lui.

Dacă iubiți lumea și faceți lucrurile lumii, sunteți încă un porc. Numai prin puterea lui Dumnezeu sufletul vostru poate fi transformat. Muriți ca un porc, puneți-vă obiceiurile voastre murdare pe altar, puneți-vă pe voi pe altar și deveniți o jertfă a lui Dumnezeu! Lăsați focul judecății să vină jos și să fiți mistuiți ca un porc și, prin nașterea din nou, lăsați-l să facă un miel din voi! Atunci nu veți mai mânca murdărie, n-o mai puteți digera. Nu puteți face un miel dintr-un porc doar zicând: este un miel. Dacă cineva este numit creștin datorită unui crez sau datorită unei experiențe a emoțiilor și zice: „Slavă lui Dumnezeu! Am dansat toată noaptea în Duhul, am vorbit în limbi. O, am avut experiențe în diferite feluri, dar vreau să-ți spun asta: nu începe să vorbești cu mine despre botezul în Numele Domnului Isus Cristos, despre Dumnezeire, sămânța șarpelui și celelalte lucruri...” Vino încoace, purcelușule, nu mai ești nimic!

Domnul vorbește: „Oile Mele aud glasul Meu!” Eu vorbesc despre adevărul creștin, sută la sută născut din nou, născut din Duhul lui Dumnezeu prin Cuvântul adevărului, sămânța nepieritoare (*1 Petru. 1: 23; si Efeseni. 1: 13,14*), care are picăturile de rouă ale cerului în viața lui.

Voi nu trebuie să-i spuneți unei oi: „Tu trebuie să produci lână!” Asta este problema cu penticostalii de astăzi și cu întreaga creștinătate: Ei încearcă să producă ceva. O oaie nu are nevoie să i se ceară să producă lână, ci ea pur și simplu poartă lână. Și voi purtați roadele Duhului (*Galateni 5:22*), Cuvântul Lui făgăduit, învățătura dreaptă, este trăit automat. Experimentați nașterea din nou și ea se va întâmpla de la sine! Nu aveți nevoie să întrebați: „Trebuie să studiez toată noaptea, să ascult casetele sau să citesc, trebuie să fac asta sau aia, să ader aici sau acolo? Trebuie să trec prin aceste crezuri, prin această ispășire sau practici de penitență?” Nu! Doar muriți și nașteți-vă din nou! Asta este. Trebuie să vină din interior, apoi să se aibă grijă de exterior. Acest trup al păcatului va fi supus din ce în ce mai mult omului interior. Printr-o stropire sau spălare cu apă nu va merge, în același fel nu puteți schimba un porc într-un miel. Dar dacă cineva are natura unui miel, el nu va mai fi niciodată iarăși un porc.

*Dacă aveți natura unui miel, adică natura Cuvântului, atunci veți primi oricând Cuvântul. Cuvântul a devenit trup. Cuvântul era Dumnezeu (*Ioan 1:1-5, 14-16*). Și Cuvântul – Cristos – este în voi. Voi ați devenit fii și fiice ai lui Dumnezeu, sămânța lui Avraam, vlăstarele Lui, și credeți Cuvântul Său (*Galateni 3:7-9, 29*).

Dacă încă iubiți felul și tendința acestei lumi și duhul vremii, sunteți înșelați (*1 Ioan 2:15-17*). Atunci jertfa voastră nu a fost primită și natura voastră nu a fost încă schimbată. **Înțelegeți acum ce înseamnă a fi născuți din nou? Natura voastră a fost schimbată și voi veți deveni o făptură nouă (2 Corinteni 5:17). Mai întâi trebuie să muriți și apoi să vă nașteți din nou.** Dacă Dumnezeu este Tatăl vostru, sunteți născuți în familia lui Dumnezeu. Atunci căutați lucrurile lui Dumnezeu, cugetați la ce este sus, nu la ce este pe pământ (*Coloseni 3:1-3*). Atunci sunteți un copil al lui Dumnezeu, iar natura voastră este natura lui Dumnezeu. Ce ceresc este când puteți experimenta personal Psalmul 23: „Domnul este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de

nimic. El mă paște în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă; îmi înviorează sufletul și mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.”

Și noi știm că mesajul nostru prețios de la sfârșitul timpului este hrana depozitată, care este dată numai pentru miei. Este numai pentru ei și numai mieii pot s-o accepte. Prin această hrană, Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu, ei devin puternici, frumoși în omul dinăuntru și poartă lâna dorită – faptele lui Isus Cristos (2 Petru 1:3-11 și 1 Petru 2:9,10). Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut iarăși trup în a Sa Mireasă-Cuvânt.

Numai adevărații miei vor fi la cina nunții Mielului, căci Mirele este Mielul lui Dumnezeu, iar noi suntem o parte din El.

„Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” (Apocalipsa 19:6-9)

*Oilor lui Dumnezeu nu le va lipsi nimic, ele pasc în pășuni verzi și sunt duse la ape de odihnă. Ele se așează și se odihnesc sub ocrotirea Celui Prea Înalt și stau la umbra Celui Atotputernic (Psalmul 91). Noi știm că Isus Cristos este Păstorul cel bun. El Și-a dat viața pentru oile Sale (Ioan 10:11-18). Nu este treaba oilor să țină lupul departe. Asta este treaba păstorului. Dar oile trebuie să fie în ordine cu Păstorul, ca să rămână în siguranță. Zona noastră de siguranță este în Cristos, iar Cristos este Cuvântul – aceasta este zona de siguranță. Diavolul este într-adevăr o pasăre șireată, vicleană. El știe cum trebuie să doboare lucrurile, înainte ca ele să poată începe, el înțelege asta. **Și singurul lucru pe care-l poți face ca să-l lovești, este să te bizuiesti pe Cristos, să te smerești și să-i cedezi Lui conducerea.** Nu o poți face niciodată în alt fel.

Astfel vrem să ne cercetăm dacă porumbelul – Duhul lui Dumnezeu – ne poate călăuzi, dacă suntem miei ai lui Dumnezeu. Chiar dacă suntem mielușei nou-născuți, foarte slabi și fără lână, în procesul de creștere, noi toți creștem în harul și cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos (2 Petru 3:18). Puterile lui Dumnezeu cresc, în același fel ca lâna mielului, fără eforturi proprii. Această natură cerească a Mielului este în noi, noi suntem schimbați, transformați, și suntem gata să facem orice vrea El să facem. De ce? Pentru că noi Îl iubim atât de mult, pe domnul nostru Isus Cristos, încât confirmăm total Cuvântul Său și suntem gata s-o facem bucuroși. Marea și infinita Lui dragoste ne-a zdrobit inima. Cauzată prin dragostea Lui, Duhul Lui – această inspirată piatră-unghiulară – noi ca trup vom fi uniți cu El, capul nostru.

*Încă ceva despre caracteristicile mielului și ale porumbelului:

Nu este nimic mai prietenos și mai blând decât un mielușel. El este atât de nevinovat. El nu se autoafirmă, nu este arogant. El este o făptură prietenoasă și blândă. Și când Dumnezeu a vrut să reprezinte lumii pe Cristos, El S-a reprezentat într-un miel. Isus este Dumnezeu Însuși ca miel. „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!” (Ioan 1: 29)

Mielul nu are o mare însemnătate de la sine însuși. Când un miel se pierde, el este pierdut fără speranță, căci o oaie nu-și găsește calea înapoi. Acesta e motivul că o capră călăuzește o oaie la moarte... Nu este nici o cale pe care s-o găsim noi înșine și este numai o posibilitate s-o facem, când ne predăm marelui Păstor, iar El, Isus Cristos, Duhul Sfânt, preia conducerea.

* În afară de asta, mielul este dispus să renunțe la drepturile sale și să-și dea lâna. Dumnezeu vrea ca noi să fim miei. Dar foarte adesea noi nu vrem să renunțăm la

drepturile noastre. Dar noi trebuie să fim un miel ca porumbelul să ne poată călăuzi (*Romani 8:14*). Dar noi oamenii vrem drepturile noastre. Noi vrem să facem ceea ce credem noi că este drept. Atunci devenim aroganți, dușmănoși, indiferenți, superficiali, ne irităm și lăsăm înăuntrul egoismul. Dar taie-i o dată calea unui creștin și vei ști dacă este un miel sau o capră. Vino o dată împotriva lui și vei afla ce este el...

Porumbelul – Duhul Sfânt – nu va merge nicăieri altundeva decât la miel. El era un miel tăcut. Tu nu deții drepturi legale! Singurul tău drept este să-ți predai propria ta voie lui Dumnezeu, și de atunci încolo Dumnezeu preia conducerea. Așa este, trebuie să fii călăuzit de Duhul Sfânt. Și singura cale ca să fii călăuzit de Duhul lui Dumnezeu este să rămâi blând, să nu știi multe. O, zici tu, eu știu multe. Tu cunoști toate cărțile, toate răspunsurile, toată greaca și toată ebraica... și nu mai ai loc pentru porumbel. Tu știi tot, de aceea porumbelul nu te poate călăuzi, căci știi prea mult. Mielul nu pretinde că știe ceva. El mai degrabă are nevoie de cineva care-l poate călăuzi!

Să devii un nebun față de lume, ca să poți fi călăuzit de Duhul Sfânt. Ce zi pașnică se ivește când renunțăm la drepturile noastre pentru a deveni un miel! Vino înapoi la un miel, vino înapoi să devii prietenos, vino înapoi ca să nu știi nimic, vino înapoi ca să te predai numai lui Cristos! Nu încerca să știi nimic. Umblă numai blând, tăcut, smerit, prietenos, și porumbelul te va călăuzi.

*Doar să devii un miel! Duhul Sfânt va veni drept în jos când devii un miel. Dar dacă ai motive greșite și idei greșite, vrei propria ta cale și nu ești dispus să renunți la aceasta, atunci Duhul Sfânt nu va veni niciodată. Căci nesupunerea este un păcat la fel cu vrăjitoria și împotrivirea este la fel cu închinarea la idoli și terafimi. (*1 Samuel 15:23*).

Să nu uităm: Porumbelul, Duhul Sfânt, care este dragostea lui Dumnezeu, însăși piatra din capul unghiului, se va așeza numai pe natura mielului și se va uni numai cu un miel – și va rămâne veșnic!

Referințe:

„Dumnezeirea explicată”, par. 114

„Întrebări și răspunsuri” (23.08.1964), COD – Vol. 2, pg. 100-103

„Al treilea Exod”, par. 238, 239, 301, 310, 326

„Numele lui Isus”, pg. 28

„Dumnezeu ascuns și descoperit în simplitate”, pg. 22

„Însemnul”, par. 57-67

„Unșii din timpul sfârșitului”, par. 182, 186, 211

„Cum pot eu birui?”, par. 43

„Este viața ta vrednică de Evanghelie?”, pg. 13

„Trebuie să vă nașteți din nou”, pg. 24, 27, 28, 34, 35, 37

„Descoperirea celor șapte peceti”, pg. 346

„Mielul și porumbelul”

Pietre de zidire duhovnicească nr. 177 din Cuvântul descoperit al orei, alcătuite de: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany
www.biblebelievers.de

Acolo va veni unul cu un Mesaj care este drept pe Biblie, și o lucrare rapidă va înconjura pământul. Semințele vor merge prin ziare, materiale de citit, până când fiecare Sămânță predestinată L-a auzit. [Fr. Branham în 'Conduită-Ordine-Doctrină', pag. 673]